

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΤΟΣ 82

Αρ. 379

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΣΑΣ...!

...Τού οποίου η άνεσις σας είναι, με της δυνατός βίους καλοκαιρινές ζέστες κατ'έξοχον επιθυμητή, εξασφαλίζεται από της επιμονής επιθέσεις της Μύγας με μερικούς ψεκασμούς Μπλάκ Φλάγκ. Πριν ή Μύγες μολύνουν τα φαγητά σας, το Μπλάκ Φλάγκ της σκοτώνει και καθαρώνει την τραπεζαρία σας. Εξοσμο κα καθαρό, δεν βλάπτει. Το Μπλάκ Φλάγκ έχει σήμα τη Μαύρη Σημαία. Το σήμα αυτό πρέπει πάντα ν' αναζητηθεί επί του δοχείου, γιατί είν ενδείξις της γνησιότητος του, που, εγγυάται την αλάνθαστη αποτελεσματικότητά του, τόσο γιά την καταπολέμησι της Μύγας όσο και γιά τόσες άλλες ευεργετικές χρήσεις του.!

ΜΠΛΑΚ ΦΛΑΓΚ

100 ΓΡΑΜΜΕΣ ΔΡΑΣΤΙΚΟΝ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΚΑΘΕ ΕΝΤΟΜΟΝ

BLACK FLAG

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

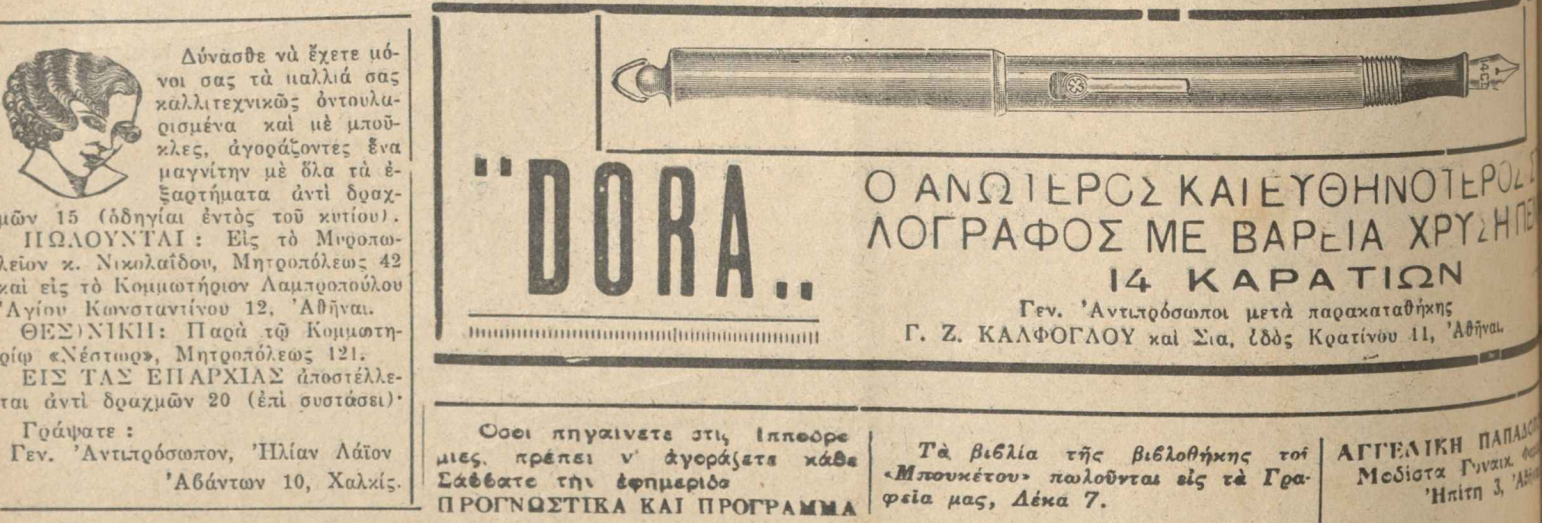
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΟΙ. ΜΟΝΟΚΟΝΙΜΕΝΗΣ ΦΥΚΑΣ ΚΑΙ Σ.Ι.Σ. ΔΕΗΝΑΙ ΟΔ. ΗΠΕΙΡΟΥ 45-ΤΗΛ. 65-30 ΠΕΛΕΙΔΗ ΚΑΙ ΕΙΣ ΣΚΟΠΗΝ

ΕΡΜΑΝΙΚΑ ΒΑΦΑΙ ΓΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

ARTI ARTI ARTI

E.J.B. E.J.B. E.J.B.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΚΙΑΣ ΣΑΣ.

"DORA.."

Ο ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΣ ΛΟΓΓΡΑΦΟΣ ΜΕ ΒΑΡΕΙΑ ΧΡΥΣΗ 14 ΚΑΡΑΤΙΩΝ

Γεν. Αντιπρόσωποι μετά παρακαταθήκης Γ. Ζ. ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ και Σία, Ίδρυς Κρατίνου 11, Αθήνα.

Όσοι πηγαίνετε στη Ικπεδρε μίε, πρέπει ν' αγοράσετε κάθε Σάββατο την εφημερίδα ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τα βιβλία της βιβλιοθήκης του "Μπουκέτου" πωλούνται εις τὰ Γραφεία μας, Δέκα 7.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Μεδίστα Γυναικ. Ήπειρ. 3, Αθήνα

ΠΛΕΝΕΤΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ "GRUN"

ΜΟΝΟ ΤΟΥ ΣΑΣ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΣΕ ΜΙΑ ΩΡΑ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΟΚΟΣ 4% ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΖΩΗΣ

Η ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΣ ΔΙ' ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΖΩΗΣ

Έχω 10.000 Δραχ., τὰς ὁποίας ἔχω καταθέσει εἰς τὴν Τράπεζαν.

Παίρνω τόκον 4 ο/ο καὶ ἔχω τὰ χρήματα δικὰ μου ὅποτε θέλω.

Ἄν ἀποθάνω, ἡ οἰκογένειά μου θὰ λάβῃ αὐτὰς τὰς 10.000 καὶ τίποτε ἄλλο.

Ἐὰν τὰς ἰδίας 10.000 καταθέσω εἰς τὸ «Ταμιευτήριον Προνοίας Λαϊκῆς Τραπεζῆς», λαμβάνων διμολογίας ἀντὶ βιβλίου.

Παίρνω ἐπίσης τόκον 4 ο/ο καὶ ἔχω τὰ χρήματά μου ὅποτε θέλω πρὸς τῆς λήξεως.

Ἄν ἀποθάνω ὅμως ἡ οἰκογένειά μου θὰ λάβῃ αὐτὰς τὰς 10.000 Δραχμὰς τὸν διμολογίων καὶ ἐπὶ πλέον.

ΕΑΝ ΕΙΜΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΣ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΟΥ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΝΑΤΟΝ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΚΑΙ:

15-31 ἐτῶν.....	Δραχ. 15.000—
32-43 ».....	10.000—
44-46 ».....	9.000—
47-50 ».....	7.000—
51-53 ».....	6.000—
54-55 ».....	4.500—
56-58 ».....	4.000—
59-60 ».....	3.500—

Ὅση μεγαλειτέρα ἡ κατάθεσις, τόσα κατ' ἀνάλογον μεγαλύνεται καὶ τὸ ποσὸν ποὺ θὰ εἰσπραχθῇ.

Διηλαθὲν εἰς μὲν τὸ κοινὸν Ταμιευτήριον δὲν ἔχει νὰ δώσει οἰκογένειά μου τίποτε περισσότερον τῶν 10.000 τῆς καταθέσεως· ἐνθ' εἰς τὸ «Ταμιευτήριον Προνοίας» ἔχω καὶ τὰ χρήματά μου ἐπὶ τὸν ἴδιον τόκον μου, καὶ ἐπὶ πλέον ἔχω διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον τὴν οἰκογενείαν μου καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἀσφαλείας.

Αἱ ἀσφάλειαι ζωῆς ἀρχίζον ἀπὸ 2.000 δραχ. Κάθε φορὰ ποὺ καταθέτω νέον ποσόν, παίρνω καὶ νέον ἀσφαλιστήριον Σημαντικὸν ἐπὶ πλέον. Ἐτοί σιγά—σιγά αὐξάνω καὶ τὴν κατάθεσιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν.

ΙΣΠΑΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΤΟΥ ΜΠΛΑΣΚΟ ΙΜΠΑΝΙΕΘ

οὔτε πολλὰ, ἔξιπτα «ντοῦρος»...

Σὲ λίγο ὁ ψαράς ἦταν ἔτοιμος. Στὸν ὅμο του βαστοῦσε τὸ καλάθι μὲ τὰ τρόφιμα καὶ μὲ τὸ ἄλλο του χερὶ κρατοῦσε ἓνα κοφινὸ γεμάτο σκουμπριὰ, ποὺ θὰ χρησίμευαν γιὰ δόλωμα.

Ὁ πατέρας καὶ ὁ γιός, βγαίνοντας ἀπ' τὸ σπίτι, τράβηξαν κατὰ μῆκος τῆς παραλίας καὶ ἔφτασαν στὸ μέρος, ὅπου ἦσαν ἀραγμένα τὰ καλάνα. Ἐκεῖ τοὺς περιμένε ὁ σύντροφός τους, ὁ ὁποῖος ετοίμαζε τὰ δίχτυα.

Τὰ κατάρτια τῶν μικρῶν αὐτῶν σκαφῶν, ποὺ ἦσαν ὅλα παραταγμένα στὴ σειρά, ἐμοιάζαν μὲ τὰ δέντρα ἐνὸς πυκνοῦ δάσους καὶ οἱ ἀνθρώποι ποὺ πηγαινοέρχονταν ἐπάνω στὸ κατάστρωμα σάν σιιπηλὲς σκαλὲς.

Κοντὰ στὴν ἀπρόσβρα ὑψωνόταν ἓνα μεγάλο κτίριον μὲ τὰ παράθυρά του γεμάτα φῶς, ποὺ ἔπεφτε ἐπάνω στ' ἀνήσυχτα νερά καὶ τὰ κανὼν γ' ἀντιφεγγίζον. Ἦταν ἡ Δέσχη.

Ὁ Ἀντόνιο ἐρρίξε πρὸς τὸ κτίριον αὐτὸ ἓνα βλέμμα ὀλο μῖσος. Οἱ ἀνθρώποι ποὺ ἦσαν συγκεντρωμένοι κεῖ μέσα, περνοῦσαν διη τους τὴ νύκτα χαρτοπαιζώντας καὶ σπαταλῶντας τὰ χρήματά τους. Γι' αὐτοὺς ὅμως ἂν ἦσαν ἀναγκασμένοι νὰ σπρώχνονταν καὶ αὐτοὶ κάθε πρωὶ γιὰ νὰ κερδίσουν ἔτσι τὸ ψωμί τους;

Ὁ Ἀντόνιο γύρισε τὰ μάτια του πρὸς τὴν ἄλλή μεριά, συγκρατῶντας μὲ δυσκολία μιὰ βλαστήμια ποὺ τοῦρε ἀπὸ στόμα. Σὲ λίγο, ἀφ' ὅπου ἔδωσε ὁ ἴδιος τὸ πρῶταγμα, ὁ σύντροφός του καὶ ὁ μικρὸς Ἀντωνίκο, ὁ γιός του, τράβηξαν τὰ σχοινιά καὶ τὸ πανι ὑψώθηκε ἀργά, φρίσσοντας κάτω ἀπ' τὴν πνοὴ τοῦ ἀνέμου, ποὺ τὸ φούσκωνε.

Ἡ τράτα γλύστισε ἥσυχά ἐπάνω στὴ γαλῆνια ἐπαφάνεια τοῦ μικροῦ λιμανιῶν καὶ αἰγὰ—εἰς γὰ, ἐκαστὸν ἔκαστον ἀνάλφαρα κίματα, βρόδισε στὸ πέλαγος.

Γύρω τοῦς τρεῖς ἀνθρώποις βαρύνει ἀπέραντο σκοτάδι καὶ ἀνέμεσα σ' αὐτὸ λαμνύσαν ἄστειρα, ἓνα καθε ἓνα τὰ καλάνα γλυστίζον ἐπάνω στὴ θάλασσα καὶ ἀπομακρύνονταν σάν φαντάσματα.

Ὁ Ἀντόνιο καὶ οἱ σύντροφοί του, ἀντὶ ν' ἀκολουθῶνται τοὺς ἄλλους ποὺ ἔπλεαν κοντὰ στὴ στεριά, τράβηξαν σ' ἀνοχτὰ καὶ νύχτας λίγο—λίγο κάθε ἐπαφὴ μασὺ τους.

Ἐπὶ τέλους ἐξημέρωσε. Ὁ ἥλιος ὑψώθηκε κατακόκκινος σάν μιὰ τεράστια κηλίδα καὶ τὰ νερά ποὺ ἀντανάκλωσαν στὸ φῶς του, φαινόταν σάν νὰ κίχλασαν.

Ὁ Ἀντόνιο ἔπαισε τότε τὸ τιμὸν, ὁ σύντροφός του τοποθετήθηκε κοντὰ στὸ κατάρτι καὶ τὸ κατὰ κινήσε παραπομπὰς, καταπλέοντας μὲ προσοχὴ τὴ θάλασσα.

Ἀπὸ τὴν πρῶτην καὶ ἀπὸ τὰ καλάνα τοῦ σκαφὸς κεραιώνονταν τὰ δίχτυα, ποὺ ἔφεραν πρὸς τὸ νερὸ ἀπὸ τὸ βάρος τῶν δολωμάτων καὶ ἀπὸ καρὸ σὲ καρὸ κοινώνονταν ἀπὸ κάτω τινάγματα. Ἀλλὰ τὰ καλάνα ποὺ ἔζωναν ἐκεῖ, ἦσαν μικρὰ, ἀνέξα λόγον, καὶ ἡ τράτα προχωροῦσε πάντα πρὸς τὰ ἔσοι. Κι' ἡ ὥρες περνοῦσαν μονότονα.

Ἡ ἔσπτι εἰχε γίνει τώρα ἀνυπόφορη καὶ ὁ Ἀντόνιο, ἐπειδὴ διψοῦσε, χόνηξε μέσ' ἀπ' τὸ φεγγίτη καὶ κατέβηκε κάτω γιὰ νὰ πῇ νερὸ ἀπ' τὸ βαρέλι.

Κατὰ τὴς δέκα ἡ ὥρα, εἶχαν χάσει ἀπ' τὰ μάτια τοὺς τὴ γῆ καὶ πέρα μακριὰ, στὸ βάθος τῆς θάλασσας, δὲν ἔβλεπαν παρά μόνο μερικά κατάρτια.

— Ἐ, Ἀντόνιο! φώναξε ὁ σύντροφός του. Γιὰ ποὺ

Κατὰ τὴς δύο ὥρες' ἀπ' τὰ μεσάνυχτα, κάποιος στάθηκε ἀπ' ἔξω ἀπ' τὴ φτωχικὴ παράγκα ἐνὸς ψαρά καὶ φώναξε:

— Ἀντόνιο! Ἀντόνιο!...

Στὰ λόγια αὐτά, ὁ Ἀντόνιο πήδησε ἁμέσως πάνω ἀπ' τὸ κρεβάτι του. Τὸν καλοῦσε ὁ σύντροφός του, αὐτὸς ποὺ συνήθιζε νὰ ψαρεῖ πάντα μαζί του καὶ ποὺ τώρα τὸν εἰδοποιῦσε πὼς ἦταν ὅρα νὰ πῇε στὸ ψάρεμμα.

Ὁ Ἀντόνιο εἶχε κοιμηθεῖ πολὺ λίγο ἐκείνη τὴ νύκτα. Εἶχε μείνει ἕμπους ὡς τὴς ἑπτεκα, κουβεντιάζοντας μὲ τὴ Ρουφίνα, τὴ φτωχιά τὴν γυναῖκα, ποὺ σφιγρογυνοῦσε στὸ κρεβάτι, μὴ μπορῶντας καὶ αὐτὴ νὰ βοηθῇ ἡσυχὰ ἀπ' τὴς στενοχωρίες της.

Κι' ἀληθινὰ, ἡ φτενὴν χρονιά, ἀντίθετα μὲ τὴς προηγούμενες, ἦταν πολὺ ἀτυχὴ γιὰ τὴς οἰκογενείες τῶν δυστυχισμένων ψαράδων. Τὰ μικρὰ λιμένα εἶχε γεμίσει ἀπὸ μικρὰς τράτες, γιὰτὶ καθένας τοὺς ψάρεψε γιὰ λογαριασμὸν του.

Ἀλλὰ μὲ τὴν αἰθῆρα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψαροκάϊκων, λιγότερα ἄνθρωποι τὰ ψάρια καὶ τὰ δίχτυα δὲν ἔβγαζαν πλεὶς παρὰ φῦμα καὶ κατὰ μικρὸν ἡσυχία, ποὺ μόλις ἔβαιναν γὰν πηγαίναν.

Τὰ μεγάλα ψάρια αὐτὴ τὴ χρονιά, ἔχον πάρε ἄλλη κατεῖνθον, εἶχαν τραβῆξει πρὸς ἄλλες θάλασσας πρὸ μακρυνῆς καὶ οἱ ψαράδες δὲν εἶχαν ἀπορροφῶσαι νὰ πιάσουν οὐτ' ἓνα ἀπ' αὐτά.

Ἡ Ρουφίνα ἦταν καταστενωχωρημένη ἀπ' αὐτὴ τὴν κατάσταση. Δὲν τοὺς ἔμεναν πλεὶς καθόλου χρήματα καὶ κροσσοῦσαν ἀρκετὰ στὸ φούρνισμα καὶ στὸ μασαλῆ.

Σὰν νὰ μὴν τοὺς ἔφτανε αὐτὸ, ὁ τοκογλύφος τοῦ χωριοῦ, ποὺ τοὺς εἶχε δανείσει μὲ τόκο πενήντα «ντοῦρος» (τάλληρα) γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὴν κατασκευὴ τῆς ὥρας καὶ ἐλαφροῦς τράτας των, τοὺς ζήτησε κάθε ἴσο μέρος ἀπ' τὰ χρήματά του καὶ τοὺς ἐροβόριζε νὰ τοὺς κατὰσχῃ τὴν τράτα. Ὁ Ἀντόνιο, καθὼς ντυνόταν, ἔσπινε τὸ γιὸς του, ἓνα ἀγρόν ἐννὰ χρόνον, ποὺ τὸν συνάδευε στὸ ψάρεμμα καὶ τὸν βοηθοῦσε στὴ δουλειά του, σάν κανένας ἑμπειρὸς ψαράς.

— Γιὰ νὰ ἰδοῦμε, πηθύρισε ἡ γυναῖκα του ἀπ' τὸ κρεβάτι της, ἂν ἡ μέρα σας θὰ λήθῃ σήμερα καλύτερα ἀπ' τὴς ἄλλες ὥρες. Ὁ μπακάλης δὲν δέλησε καὶ μοὺ δόθηκε βερρεστὸ χτές. Ἀχ, Θεέ μου! Τί καταραμένο ἐπάγγελμα!...

— Σωίτα, γυναῖκα, ἀπάντησε ἀτάραχα ὁ Ἀντόνιο. Ἡ θάλασσα εἶνε σκληρὴ, ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶνε μεγάλος καὶ θὰ μὲς βοηθήσῃ. Χτές ἰσα—ἰσα μερικὸι πατριῶτες μας εἶδαν ἓνα μεγάλο ψάρι ποὺ περνοῦσε ἀνοχτὰ καὶ ποὺ θὰ ἔζητε περισσότερο ἀπὸ τράντα «αἰρόβια». (1). Ἄν μποροῦσαμε νὰ τὸ πιάσουμε, θὰ κερδίσουμε, οὔτε λίγα.

(1) Ἀρρόδας εἶνε μέτρο ἑάρους ποὺ χρησιμοποιεῖται στὴν Ἰσπανία καὶ στὴν Πορτογαλία καὶ ποὺ ἀντιπροσωπεύει δεκαεννιάμισθὰ δακάδες.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ

πέτειες τούς περιμένουν...

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

«Ο Ιππέυς άκουσε τόν πυροβολισμό, στάθηκε και κύτταξε προς τό μέρος μας.

«Η Μίνα ξεδιόλωσε τότε τή μετάξινη εσάρπα της και τούχαμε σινιάλα.

«Ο Ιππέυς άπάντησε στά σινιάλα μας μέ τό καπέλλο του. Είχε καταλάβει ότι κάτι έκαιετο μάς συνέβαινε... Χωρίς νά χάσο καιρό πειά, ξεβίαινα τ' άλογό μας, τό καθάλισα κι' έτρεξα προς τό μέρος τού Ιππέως, ό όποιος είχε άρπυεύσει και μέ περιμενε καθισμένος σ' ένα περμένο κορμό δέντρου, μέ τό όπλο του ανάμεσα στά γόνατά του.

«Ο Ιππέυς ήταν ένας κινήγός άγριοχορόν.

Παραξενεύτηκε πολύ, βλέποντάς μας στά καταραμένα αυτά μέρη. Θάβηκε πολύ νά μάθη τί ζητούσαμε σ'αί έρημίες αυτές, μά άπέφυγα νά του μιλήσω γιά τό σκοτό τού ταξιδιού μας. Τού είπα μονάχα πώς είμαι έπιστήμων βοτανολόγος και τόν παρακάλεσα νά δώση τό τηλεγράφημά μας γιά τόν καθηγητή Βάν Έλσιγγ στόν ιδιοκτήτη της άγροταβίως, πού έμεινανε τίς τελευταίες ημέρες.

«Ο κινήγός δέχτηκε προθύμως. Πρίν ξαναεμβεί όμως σ' άλογό του, γύρισε και μέ ρώτησε :

— Δέν σ'ας είπαν, κύριε, πώς τά μέρη αυτά είν' έπικινδύνα ;

— Ναι, φίλε μου, μάς τό είπαν, τού άπάντησα.

— Κι' άποφασίσατε νά ρήγθε δώ πάνω, άνηρωτώντας κάθε κίνδυνο, δέν είν' έτσι ;

— Άκριβώς.

— Χι... Έκτιμώ την τόλμη σας, κύριε. Όσοόσο όμως έπιδέχεται μον νά σ'ας δώσω μιά καλή συμβουλή, έρ' όσον μάλιστα έχετε μαζί σας γυναίκες. Άποφύγετε νά πλησιάσετε μιά έπαυλ πού θά βρήτε στό δρόμο σας και μην κοιμάστε τή νύχτα ξέγνοιαστοι...

— Λέτε γιά τήν Έπαυλ της Κατάρας ;

— Σ'ας μιλήσαν λοιπόν γι' αυτή ;

— Ναι, και πηγαίνουμε νά την έπισκεφθούμε.

— Πηγαίνετε νά την έπισκεφθίτε, είπατε ; Κάμετε όπως σ'ας άρέσει, κύριε. Ο Θεός μαζί σας. Κι' όπως σ'ας είπα. Νά κοιμάστε τή νύχτα μέ τό ένα μάτι...

«Ο κινήγός καθάλισε κι' έφυγε.

Γύρισα κοντά στη Μίνα και στά κορίτσια. «Ήμουν πού ήσυχος τώρα. Ο καθηγητής Βάν Έλσιγγ θά λάβαινε τό τηλεγράφημα και θάτρεχε νά μάς συναντήσει.

Νά λοιπόν πού ξαναρχίζε τό άγών μέ τις δυνάμεις τού σκότους !

— Κύριε Δράκουλα, άν ζής άκόμα —πράγμα πού δέν τό πιστεύω— δέν θά γλυτώσης αυτή τή φορά...

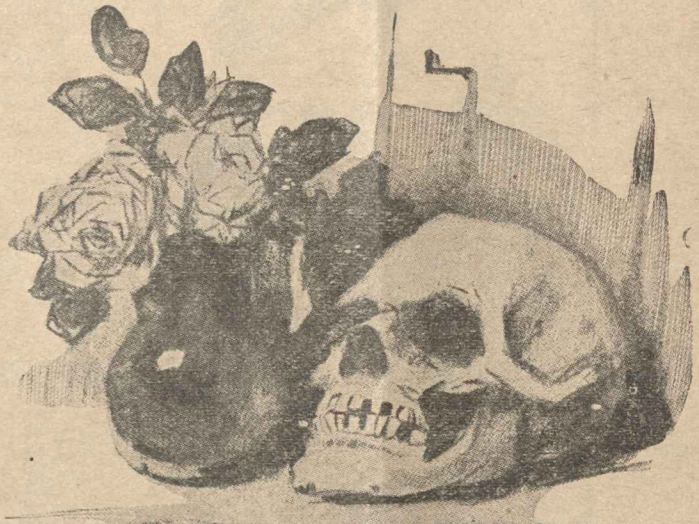
«Ενώ προχωρούσαμε προς τήν Έπαυλ της Κατάρας, άκούσαμε κατ' έπανάληψη μέσα στά χόρτα και στά χαμόκλαδα, ένα παράξενο θρόισμα.

Κάποιο ζώο μάς άκολουθούσε.

— Θά είνε κανένα άγρίο, είπε ή Μίνα.

— Όχι, κάτι άλλο συμβαίνει, τής εξήγησα. Άν ήταν άγρίο, ό Πιστός θά τού ριχνόταν και θά τό κυνηγούσε. Ένώ τό σκυλί μας ουρλιάζει πένθιμα. Κάτι άλλο τρέχει...

Πραγματικά, ό Πιστός είχε τ' αυτιά του σπρωμένα κι' ουρλιάζε κατά έναν τρόπο παράξενο.

— Θά κατέθω νά δώ τί είνε, είπα στη Μίνα, και πήδησε κάτω από τ' άμάξι.

Πιό κάτω σταθήκαμε σέ μιά πηγή νά πιούμε νερό. Κατεβήκαμε όλοι κάτω άπ' τ' άμάξι. Όραία άγροτολόγινά ήταν φυτρώματα άγρίο γυρά...

«Η Άγνη έσκυψε κι' άρχισε νά μαζεύη θαμνίσια άγρια κνήμ. Λευκή έκανε τό ίδιο. Έτσι όμως άπομακρύνθηκαν από κοντά μας.

«Ήμουν άποαχολημένος μέ τ' άλογό μας και δέν πρόσχε τί νήναι γύρω μας. Έξαφνα άκουσα μιά κραυγή τρομάρας και είδα τή Μίνα νά όρμά σ' άμάξι, ν' άρπάξη τό κινήγητικό μου όπλο, νά σπεύη και νά πυροβολή πρds τό μέρος τών κοριτσιών.

«Όλα αυτά έγιναν μέσα σέ λίγα δευτερόλεπτα. Πρόφτασε όμως νά δώ τί συνέβαινε και μου πάγωσε τό αίμα. Ένας τεράστιος άνδρας μέ κόκκινο τρίχωμα σαν τής φωτιάς, προχωρούσε σιγά-σιγά προς τήν Άγνη μας, έτοιμος νά την άρπάξη άπ' τόν τράχηλό, καθώς ήταν σκυμμένη και μάζευε άνθη.

Τή στιγμή αυτή βρόντησε ό πυροβολισμός της Μίνας.

«Ο λύκος ουρλιάζε άγρια και χάρηκε μέσα στους θαμνούς. Τα κορίτσια τρέξανε τραμαγμένα κοντά μας. Ο Πιστός γυρίσε μέ λύσσα...

— Θεέ μου, λίγο άκόμα και τό καρό θά ήταν άνεπαρμένο, είπ ή Μίνα. Αυτό ήταν τό ζώο πού μάς άκολουθούσε. Ένας λύκος...

— Ένας παράξενος λύκος, ψιθύρισα.

— Ένας λύκος μέ κόκκινο τρίχωμα, συμπλήρωσε ή Μίνα. Κυτταστήκαμε στά μάτια και σκούσαμε.

Είχαμε κι' οι δύο τήν ίδια ύποψια.

«Ο κίνδυνος πού μάς άπειλούσε ήταν παντού, δεξιά, άριστερά, πάνω άπ' τά κεφάλια μας. Χρειαζότανε προσοχή και φρόνηση.

(Άπ' τό «Ήμερολόγιο της Μίνας» Άρμερ)

Θεέ μου, δώσε μου δύναμη νά γράφω τίς γραμμές αυτές... έρ' μου, κύριε τήν καρδιά μου νά πηδή πού σιγά... Θεέ μου, τό πού μου εσάλεινε !...

«Ο άνθρώπος ό φροσύνη, ό άνθρώπινη άπαρηγία !... Πόθιαμε νά κάμωμε τίς πάνω μιά έκδρομή και νά πού έπισκιάσαμε πειά μέσα στην Κάλια. Γύρω μας άπλώνεται ό Άλφες. Μας είπαν : «Μην τολμήσετε νά πατήσετε τό πόδι σας στό μέρι αυτός. Και τολμήσαμε. Μας άκούσε...

«Έκει έπάνω βασίλειε ή φωνή κι' ό θάνατος !... Και δέν είδαμε ύπ' όλην μας τά λόγια τους. Νά νά πού τιμορσιμμένα σάλια. Όλα βγήκαν άληθινά. Η φωνή κι' ό θρόνιος έχουν στήση τή φωνή τους στην Έπαυλ αυτή. Ο έρωτας πού φυσάει γύρω μας πνέει σάπια τάφανα... Η βουή τών δέντρων μοιάζει μέ θόνην κολασμένων ψυχών...

Είδα !... Θεέ μου, είδα !...

Μά δέν μπορώ νά συνεχίσω...

Δέν μπορώ νά γράφω...

Τό χέρι μου τρέμει...

Σηκώθηκα κι' έπια ένα κονιάκ γιά νά γαληνέψω τήν ταρσά μου.

Έβρεξα τό πρόσωπό μου μέ κρύο νερό... Είμαι λίγο πού ήσυχος τώρα και θά προσπαθήσω νά δυηγηθώ μέ ψυχραιμία κατέπ' όσον είδαν πρds όλίγον τά μάτια μου.

«Όταν ξεβέφαμε τό άλογο και τακτοποιήσαμε τά πράγματά μας άποφασίσαμε μέ τόν Ιωνάθαν νά πλησιάσουμε στην Έπαυλ της Κατάρας και νά μπούμε μέσα...

«Επειδή δέν ξέραμε όμως τί μπορούσε νά μάς συμβή έκει και ήσαν δυνατόν ν' άντιμαρτύρουμε, άποφασίσαμε ν' άφήσουμε τό κινήγητικό στη σπηγή πού στήσαμε στό μέρος πού είχαμε πεζέψει, μαζί με τόν Πιστό.

«Ήταν μέρα μεσημέρι και δέν ύπηρεζε κίνδυνος νά πού συμβή κανένα κακό. Όσοόσο θά τις έπιβλέπαμε από μακριά. Κι' έπ'όσον δείξαμε στην Άγνη τό κινήγητικό όπλο και τής είπαμε νά πυροβολή, άν συνέβαινε τίποτε.

«Η Άγνη είνε έξαιρετική κοπέλλα, τής άρεσαν πάντα τά σκυλά μπορεί μιά χωρά νά χειριστή ένα όπλο...

«Έτσι, ήσυχος πειά, ξεκινήσαμε, άφού λάβαμε και μες τά μάτια μας.

Πήραμε μαζί μας τά φυλαχτά μας και τά πιστόλια μας και ή

ΟΤΑΝ Η ΤΥΧΗ ΕΙΝΕ ΕΥΝΟΪΚΗ

ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΔΗ ΜΕΣΑ ΣΕ ΛΙΓΟΝ ΚΑΙΡΟ

(Άριθμοί πού φέρουν ήλιγγο και... μελαγχολία)

Υπάρχουν άνθρωποι, στους όποιους τό γνωστό ρητό «Ο χροός είνε χρήμα», ταιριάζει άπολύτως, γιάτ' πραγματικά κάθε ώρα τους άναπροσποτεύει όρισμένο χρηματικό ποσό.

Όταν πρds καιρού ό συντάκτης μιάς μεγάλης Άμερικανικής έφημερίδας έπισκέφθη τόν «βασιλέα τού χάλινος και τού άνθρακος» Πιερόν Μόργκαν, ό πάμπλουτος μεγαλοεπιχειρηματίας τόν ρώτησε :

— Καί πόσο λέτε νά διακίεση ή συνουμία μας ;

— Μά υποθέτω, ότι άρξουν εύσοι λεπτά, άπάντησε ό συντάκτης.

— Έστο, είπε ό Μόργκαν.

Και, παίρνοντας ένα χαρτί, έγραψε έπάνω κάτω και τό ένεχειρίσε στόν συνομιλητή του. «Ήσαν μιά άπόδειξις 500 δολλαρίων.

— Μου ζητάτε ν' άφήσω γιά είκοσι λεπτά τις άσχολίες μου, δέν είν' έτσι ; τού εξήγησε ό Μόργκαν. «Επειδή λοιπόν κάθε λεπτό μου στοιχίζει 25 δολλάρια, πρέπει πρίν μ' έρωτήσετε διαδήστε, νά μου άπαντήσετε, άν δέχστε νά μου καταβάλετε τήν άποζημίωσή πού ζητώ.

«Ένωείται ότι ό φτωχός ρεπόρτερ, μπρds στην καταπληκτική αυτή άσάτηρη τού παμπλουτού Νεοϋορκέζου, έρωτήματος νά τραπή είς φυγήν.

Μεταξύ τών ανθρώπων πού κέρδιζαν μεγάλη ποσά μέσα σέ λίγο χρονικό διάστημα, αναγκαλιόετα κι' ό διάσημος κοινωνολόγος τών Παρισίων, Άνρι Ρομπέρ, ό όποιος γιά κάθε δική ζητούσε ως άμοιβή 10.000 γαλλικά φράγκα.

«Ο Βολντέκ Ρουσσώ, άλλος περίφημος νομολόγος της εποχής του, γιά ν' αναλάβη μιά δικαστική ύπόθεσι και νά παραστή σέ 6—8 συνεδριάσεις, έπρεπε ν' άποζημιωθεί μέ 15.000 πούλινχιστον γαλλικά φράγκα.

«Ο Ντελμάς, ό διασημότερος δικηγόρος τού καιρού του, ό όποιος, λόγω της μεγάλης του εύγλωτίας, έπωνομάστη «Ναπολέον τού δικαστηρίου», έλαβε ως άμοιβή σέ κάποια δίξη μισό εκατομμύριο !...

Μεγάλα ποσά επίσης παίρνουν και οι μεγάλοι χειρουργοί γιά τις έγχειρήσεις πού κάνουν, και μάλιστα όταν αυτές είνε δύσκολες.

«Ο περίφημος Πιάν ζήτοσε γιά μιά έγχείρησι, διαρκείας ενός πετάστου, ως άμοιβή 15.000 φράγκα, ό δέ επίσης διάσημος χειρουργός Ντσαίγ πήρε κάποτε γιά νά έγχειρήσει μίαν Άμερικανίδα 100.000 φράγκα.

Έκτός τών γιατρών, υπάρχουν και καλλιτέχναι, οι όποιοι άμειβόνται γιά τήν εργασία τους μέ ύπεροχα ποσά.

«Ο περίφημος Ουγγρος βιολιστής Ζάν Κνίππελ, ό όποιος έπαψε βιολί από δέκα χρονών παιδί, κέρδιζε 333 φράγκα κάθε λεπτό και άμειβόταν μέ πολλές χιλιάδες γιά κάθε συναυλία πού έδινε.

«Ο επίσης έσοχος βιολιστής Ζακ Τιμώ, από μιά καλλιτεχνική περιουσία πού έπεχείρησε στή 1904, γύρισε άπομαρτώντας ως κέρδη τέσσερα δολάρια εκατομμύρια.

«Ο όνομαστός Πολωνός πιανίστας Παντερέβσκι, τέλος, γιά μιά συναυλία πού έδωσε, κατά παραγγελίαν ενός βασιλέου Άμερικανού, πληρώθηκε 400 φράγκα τό λεπτό.

«Η Σάρα Μπερνάρ, όταν περιόδευσε στην Άμερική, γύρισε στην πατρίδα της μέ κέρδος 600.000 φράγκων από τις παραστάσεις της.

«Ο περίφημος κομμωτής ήβουάος Κοζλέν, άμειβόταν μέ 3.000 φράγκα κάθε βραδιά κι' ό θαμνίσας Βαθφοανός Σαλάταν ζήτοσε γιά κάθε παράστασι 10.000 φράγκα.

«Ο όνομαστός άουδός Καρανός κέρδιζε έτησίως από τό τραγούδι του 1.400.000 φράγκα και τά κέρδη του σέ κάθε λεπτό άνηγόσαντα σέ 500 φράγκα !

«Η περίφημη Άυστραλιανή ήρωικός Μέλια, όταν περιόδευσε την Άμερική, γιά κάθε παράστασι πού έδινε, έπαυσε 25.000 φράγκα.

«Η Άδελίνα Πάπτι, έγκλει κάποτε στή Παρίσι τρία τραγούδια, διαρκείας 5 λεπτών τό καθένα και πήρε ως άμοιβή 15.000 φράγκα, δηλαδή ένα χιλιάριο γιά κάθε λεπτό.

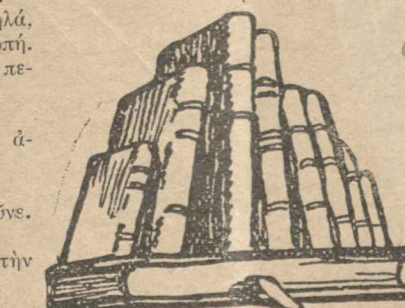
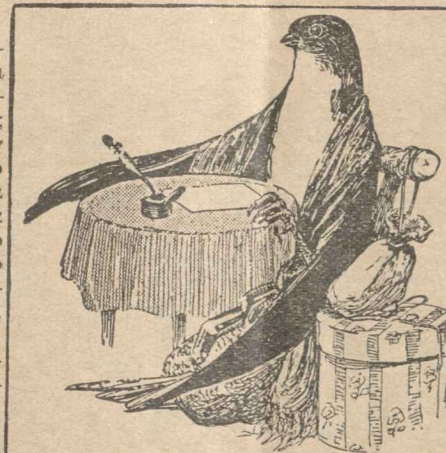
Στά 1904 ό ποδηλατιστής Τερν άναδείχθη νικήτης σέ κάποια άγώνα ποδηλατοδρομίας και πήρε από τό κέρμα τού Απομαρτόρος της Γερμανίας Γουλιέλμου, 160.000 φράγκα γιά άμοιβή.

«Είπαμε δ' αλλόθεν γιά ένα άγώνα όρσίου, ό όποιος διάρκεσε πεντέμισι ώρες, κέρδιζε 60.000 φράγκα.

«Αν θέλετε νά κερήσης τήν καρδιά, μιλήσε στό βλέμμα.

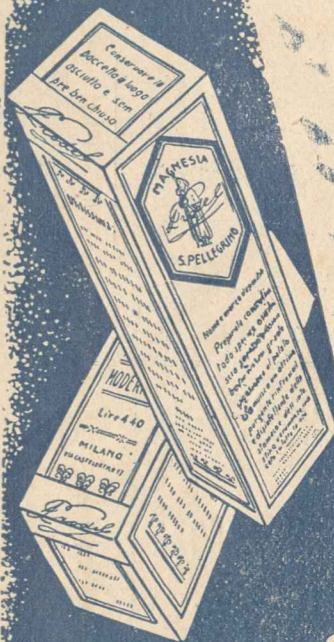
«Σε τί όφείλει ό θάνατος ; Μόνον οι κληρονόμοι μπορούν νά σ'ας άπαντήσουν.

— Οι πλούσιοι έχουν κόλασες και οι φτωχοί φιλους.

(Άκολουθεί)

ΥΠΕΡΟΧΟΝ
ΚΑΘΑΡΤΙΚΟΝ

ΚΥΤΙΟΝ
ΙΣΧΥΡΑΣ
ΔΟΣΕΩΣ

ΦΙΑΛΙΔΙΟΝ
ΠΟΛΛΩΝ
ΔΟΣΕΩΝ

ΦΑΚΕΛΛΟΣ
ΔΥΟ
ΔΟΣΕΩΝ

ΤΑ ΓΝΗΣΙΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

**ΜΑΓΝΗΣΙΑ
Σ. ΠΕΛΛΕΓΡΙΝΟ**

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 6, ΑΘΗΝΑΙ